

Padişah ve Vezir

Ahmet TÜRKAN tarafından yazıldı.

Pazar, 05 Mayıs 2024 12:24 -

Padişah, vezire sorar:

-Vezir, İstanbul'da evliya var mı?

-Aman padişahım, İstanbul evliya yatağı olarak bilinir, evliya olmaz mı hiç?

-Öyleyse bir kaç tanesini ziyaret edelim.

-Sultanım, arzu ederseniz tebdil-i kıyafet ile şehri dolaşalım.

Vezir ve padişah, kıyafet değiştirirler ve yola çıkarlar.

Önce Mısır Çarşısı'na girerler. Orada bir kumaşçı dükkânına girip selam verirler. Dükkân sahibi büyük bir edeple selamı alır ve müşterilerine iltifatta bulunarak,

-Hoş geldiniz, safa geldiniz!.. Maşallah. Allah'ın ne güzel kulları var, buyurun efendim der.

Vezir, biraz kumaş lazım olduğunu ve kumaş almaya geldiklerini söyler.

Kumaşçı, hangisinden alacaklarını sorar.

Vezir: -Şu topu, şu topu, şu topu indir. Diyerek topların yarısından fazlasını indirir. Sonra da:

-Şundan yarım metre, şundan bir metre, şundan iki metre kes.

Diyerek indirdiği bütün toplardan kestirir.

Kumaşçı: -Allah'ın ne güzel kulları var, ya Rabbi sana şükür, diyerek kestiği kumaşları paket yapar, ücretlerini hesap edip miktarı yazılı olan kâğıdı vezire uzatır.

Bu sefer vezir: -Kusura bakmayın biz bunları almaktan vazgeçtik, çünkü kumaşları beğenmedik der.

Kumaşçı büyük bir teslimiyetle, -Hay hay olur efendim, Allah'ın ne güzel kulları var, fark etmez efendim, güle güle, diyerek müşterilerini uğurlar.

Pake

tlenmiş kumaşlarını bir tarafa koyar.

Padişah ve vezir bu sefer Beyazıt Meydanı'na çıkarlar. Orada elinde sopasıyla, -Karpuz, karpuz, diye bağırarak karpuz satan celalli birisini görürler.

Vezir: - Padişahım, şimdi bu zattan karpuz alacağız ama hemen almayın. Karpuzları bastırın, birini alıp diğerini koyun, kolay, kolay karpuz beğenemeyen bir kimse gibi uzun zaman onu meşgul edin, der.

Padişah denildiği gibi birini alır, birini bırakır, öbürünü sıkar, diğerinin kabuğuna el vurarak olup olmadığını kontrol eder ama bir türlü karpuz alamaz.

Karpuzcu ise göz ucuyla müşterisini takip etmektedir. Bakar ki ellemediği ve sıkmadığı karpuz kalmadı, müşteriye elindeki sopasını göstererek, -Bana bak alacaksan bir tane al, git.

Karpuzları yaralayıp durma!..

Beni de

kumaşçı gibi zannetme, Padişah olduğuna da güvenme. Şu sopa ile kafanı kırarım, der.

Padişah: -Sus sus, bizi deşifre etme!.. Alelacele bir karpuz alıp parasını ödeyerek hızlıca oradan ayrılır.

Vezir, - Şimdi de Süleymaniye'ye gidelim, orada daha size nice Allah dostlarını göstereceğim, der.

Padişah; -Vezir, bu kadar yeter!.. Karpuzcusu, kumaşçısı evliya olan yerde daha neler vardır kim bilir, yeter!.. Şimdi gidip kumaşçının paralarını verelim, adamcağız zarar etmesin, der.

Tekrar kumaşçıya gidip selam verirler. Kumaşçı, yine aynı teslimiyet ve vakar içinde selamlarını alır.

-Buyurunuz efendim, Allah'ın ne güzel kulları var, buyurun efendim, der.

Padişah ve Vezir

Ahmet TÜRKAN tarafından yazıldı.

Pazar, 05 Mayıs 2024 12:24 -

Vezir: -Biz yeniden karar verdik, kestirdiğimiz kumaşları alacağız, deyip parasını verip kumaşcı ile vedalaşırlar. Dükkândan çıkarken kumaşcı ellerini kaldırıp;

-Ya Rabbi!.. Sana hamdolsun. Bugün iki defa dkkânıma padişahı gönderdin, diye Allah'a şükreder.

Padişah bu hâl karşısında şaşırır, vezire:

- Vezir, anladım bu iki zatın ikisi de evliyadır ama acaba hangisi üstün? diye sorar.

Akıllı vezir şöyle cevap verir: -Padişahım, ben hangisinin üstün olduğunu bilemem amma herhâlde laftan anlayanlara kumaşcı gibisi, laftan anlamayanlara da karpuzcu gibi birisi lazım.